

Dansk Industri kunne for nylig give den hår-rejsende oplysning, at man har en forventning om, at inden for de næste år vil mellem 40.000 og 50.000 arbejdspladser blive mistet, fordi virksomheder flytter til udlandet.

Mit korte spørgsmål til Socialdemokratiet er: Hvad er budskabet til de selvstændige erhvervsdrivende?

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Bruno Jerup. Jeg skal for en ordens skyld gøre opmærksom på, at korte bemærkninger er af 1 minuts varighed.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

To korte ting:

For det første kunne jeg godt tænke mig at vide, hvordan Socialdemokratiet har tænkt sig at løse det problem, som er opstået med regnefejlen i Finansministeriet. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvilke konkrete overvejelser man har i den sammenhæng. Det er den ene ting.

Den anden ting er den tilbagevendende diskussion om rettigheder og pligter. Der var engang, hvor der på det socialdemokratiske banner stod sådan noget som: Kræv din ret – gør din pligt! Det var en moralsk opfordring, som man sendte ud til arbejdere og bønder i et forsøg på at organisere folk til kamp for nogle rettigheder, og så skulle de selvfølgelig også udføre nogle opgaver for det.

Det er blevet til en lovmaskine, hvor man putter det ind, og så siger man: Der skal ikke være rettigheder uden pligter – det har Socialdemokratiet skrevet i et oplæg, jeg har læst. Jeg vil gerne spørge fru Pia Gjellerup, om hun er enig i, at man kan forstå den socialdemokratiske politik sådan på det her område, at Socialdemokratiet ikke mener, at der bør være rettigheder uden pligter, og at det er et alment socialdemokratiske princip.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Det, der kalder mig op, er bemærkningerne om det danske miljøengagement i udlandet. Det er vi på mange måder meget positive over for, men jeg vil gerne høre, om den socialdemokratiske ordfører mener, det er rimeligt, at vi fortsat laver lovgivning, der kun gælder for udlandet og ikke gælder herhjemme.

Vi er i den situation, at sagsbehandlingstiderne vokser dramatisk i hele Miljøministeriets

område. For Miljøministeriets vedkommende er sagsmængden nu steget med 50 pct. her i de seneste to år, klagesagerne med 45 pct., og alligevel er miljøministeren en af dem, der kommer med allerflest nye lovforslag.

Hvis man fortsat prioriterer således, at man mener, at der skal laves lovgivning, som alene gælder for udlandet, og her tænker jeg på Sojakagen, så fortsætter det med at gå galt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Forleden dag fik vi fra den socialdemokratiske ordfører et klart udsagn om, at der ikke skulle skæres i beskattningen af lejeværdien. Nu har vi jo set den politiske debat rulle siden da, og derfor kunne det være rart, hvis den socialdemokratiske ordfører i dag ville bekræfte, at det spørgsmål ikke er på dagsordenen i almindelighed.

Jeg ville gerne have sikkerhed for, når der diskuteres balance, altså at skaffe 3,5 mia. kr., og der eventuelt skal finansieres gaver til forligspartnere, at man under ingen omstændigheder kunne finde på at finde den finansiering via asociale besparelser.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, fru Pia Gjellerups tale var et fornemt eksempel på, at hvis man skal finde udgiftsposter, så skal man bare sætte Socialdemokrater til magten. Men i den anden ende skal udgifterne jo finansieres, de skal betales. Uanset om Socialdemokraterne låner sig til det i første omgang eller ej, så skal regningen jo betales på et eller andet tidspunkt.

Der var én ting, som fru Pia Gjellerup ikke beskæftigede sig ret meget med, og det var det stadig stigende skattetryk. Derfor ville jeg gerne, hvis fru Pia Gjellerup vil fortælle Folketinget, om der ikke også for Socialdemokrater findes en smertegrænse for, hvor meget det samlede skattetryk kan stige i det her land.

I den periode, regeringen har siddet, i de sidste 3 år, har regeringen hele tiden opjusteret sit egen skøn over skattetrykket. Det gælder også det samlede skattetryk for 1996, og det ser ud til med de meldinger, der kommer fra landets kommuner og amter, at det bliver endnu værre i 1997.

Derfor vil jeg spørge fru Pia Gjellerup: Er der ingen smertegrænse for Socialdemokratiet, når det drejer sig om den stadige stigning i skattetrykket?